

Úvodní slovo

Milí přátelé,

máme za sebou květen, měsíc, který nás obdaroval květy a novým listím na stromech. Měsíc červen nám dá první červené plody. Červenání, které má ve svém základě, nám do života přinese dozrávání jahod a prvních třešní. Je to další krásný jarní měsíc, kterým skrze slunovrat vstoupíme do léta. Na jeho začátku si oslaví svůj svátek děti, třetí neděle patří oslavě otců, tátů, tatínků a konec završíme oslavou konce školního roku spojené s vysvědčením. Tady se trochu zastavím se svým zamyšlením. Máme před sebou šestý měsíc a tím i polovinu roku. Co bychom dostali na naše pomyslné vysvědčení života roku 2023. Co by se hodnotilo, kdo by nás hodnotil? Jak nám jde láska v rodinách? Jak nám jde komunikace s blízkými? Kolik jsme rozesmáli lidí, kolik jsme něčím obdarovali? Jestli není náhodou poměr mezi prací a odpočinkem příliš nevyvážený? Nejbezpečnější pro nás dospělé bude asi sebehodnocení nebo nějaká vlídná zpětná vazba. Nepotřebujeme k tomu papír s razítkem ředitele, spíš nám pomůže naděje, že se dá něco zlepšit, že by se dalo něco někomu odpustit a možná touha vykročit dál do dní druhé poloviny roku.

Ve službě zdravotních sester je práce pořád dost i v těchto pěkných dnech. Když už je nás někde zapotřebí, tak přeji všem, ať jsou naše sestřičky jako ty třešně nebo jahody. Ať nám ten život ozdobí, zvýrazní jeho chuť, nebo nám chuť do života vrátí.

Závěrem ještě citát Charlieho Chaplina – Den bez úsměvu je promarněný.

Radka TRUNEČKOVÁ
vedoucí zdravotních služeb

Koncert pro oslavence

Benefiční koncert pro Denní stacionář Šimon připomene nejen 25 let působení této služby, ale také umožní návštěvníkům přispět na dobrou věc. Zároveň je to šance dopřát si kulturní zážitek a díky doprovodnému programu připravenému právě Denním stacionářem Šimon zapojit také všechny smysly.

Letos se opět u jedné služby propojily dvě významné události – Denní stacionář Šimon slaví 25 let od svého vzniku a na konci roku by mělo dojít ke slavnostnímu otevření nové budovy stacionáře. Její výstavba je v plném proudu, a kdo chodí okolo, určitě vnímá ten velký posun. Za vším jsou ale peníze a ty stále potřebujeme. Třeba na dofinancování stropního kolejnicového závěsného systému do uživateli oblíbené senzomotorické místnosti.

Velmi nás těší, že podpořit záměr získat peníze na tuto potřebnou věc se rozhodli svými vystoupeními zástupci Základních uměleckých škol na Jesenícku. V klášter-

ní kapli Panny Marie v Jeseníku tak ve čtvrtek 8. června od 16 hodin vystoupí žáci Soukromé základní umělecké školy – taneční, s.r.o. pod vedením paní Zuzany Fritscherové, žáci Základní umělecké školy Javorník pod vedením pana Víta Hanulíka a Jesenícké žestě pod vedením pana Františka Mecha. „Nebude chybět ani prezentace Denního stacionáře Šimon a další doprovodný program zaměřený na náš celoroční projekt „Světlem smyslem“,“ říká vedoucí Denního stacionáře Šimon, paní Marta Nosková. Určitě tak kromě sluchu a zraku zapojíte chuť, hmat i čich.

Dalším tahákem by pro vás mohla být příležitost zakoupit s předstihem kalendář na příští rok. Jak už jsme avizovali, bude plný osvědčených receptů ze stacionáře, takže neváhejte přijít. Vstupné je dobrovolné a kromě kalendáře budou k zakoupení i jiné drobnosti. Přijďte s námi oslavit čtvrtstoletí Denního stacionáře Šimon a podpořit dobrou věc. Těšíme se na vás!

Co nás čeká v červnu...

- **Bleší trh** otevřený i veřejnosti v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku
- **Benefiční koncert** pro Denní stacionář Šimon v Klášterní kapli Panny Marie
- **Připomenutí dne hudby** a návštěva dětí v Charitním domě sv. Anežky
- **Kuželkový turnaj** Charitních domovů v areálu Domova pokojného stáří sv. Hedviky
- **Sklizení první úrody** a společná posezení na zahradách našich domovů

Čtěte dál...

- **Javorník byla dobrá volba** (str. 2)
- **Inspirativní místo pouti** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Rok odlehčování za námi** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Javorník byla dobrá volba

Čtvrté setkání klientů Charitní pečovatelské služby se vydařilo. Tradiční program byl tentokrát zpestřen vystoupením dětí z Vápenné a možností prohlédnout si muzeum. Školící místnost v budově Soudu v Javorníku tak pro setkání byla dobrá volba.

Uspořádat setkání klientů Charitní pečovatelské služby, která má klienty na tak rozlehlém území, není nic jednoduchého. A jak jsme psali minule, najít pro setkání správné místo, taky stojí velké úsilí a přemýšlení. Vše se nakonec ale pracovním službu podařilo a z prvních ohlasů mohou být určitě spokojené. Ukázalo se, že jsou opravdu dobrým týmem.

Jako místo pro společné setkání vybraly nakonec školící místnost v budově Soudu v Javorníku. Dobrou volbou tohoto prostoru se ukázala i možnost navštívit zdejší muzeum, kterou v den setkání, tedy v úterý 23. května, všichni klienti Charitní pečovatelské služby využili. Pečovatelka Pavla Macíková k tomu poznamenala: „Klienti byli z prohlídky unešení a moc se jim to líbilo. Sami řekli,

že prohlídku doporučí i svým rodinám, které přijedou.“

Následně se všichni výtahem přesunuli do patra, kde už bylo připraveno malé občerstvení a program. K programu nám krátce napsala vedoucí služby, paní Hana Netopilová, a je vidět, že se zapojily opravdu všechny zaměstnankyně: „Zábavné kvízy si připravily pečovatelky Žaneta Kargerová a Pavla Macíková. Došlo i na pověst o Rychlebských pramenech, která se váže k tomuto kraji. Pečovatelka Ana Maria Filo zprostředkovala vystoupení dětí z Vápenné, které zaspívaly a zahrály na flétničky. Nechyběla ani kávička, k ní pak něco sladkého k zakousnutí napekla Katka Poláchová a Hana Machů.“ Vystoupení dětí podle Žanety Kargerové klienty pěkně rozproudivo: „To si rádi zaspívali a dokonce říkali, že pokud by nohy dovolily, i by si taneček hodili.“

Setkání se zúčastnilo deset stávajících a jeden bývalý uživatel služby. Na konci se všichni opět ptali, kdy se sejdou příště. „To znamená, že si setkání, které jsme pro naše klienty připravily s velkou láskou, opravdu užili. Bylo to pro mě velmi příjemné setkání,“ říká k tomu nováček týmu Ana Maria Filo. A paní Hana Machů doplňuje: „Z mého pohledu to byl krásný a povedený den s klienty.“

Děkujeme našim pečovatelkám v terénu za energii a lásku vloženou nejen do tohoto setkání klientů jejich službu.

Malé klání jesenických stacionářů

Návštěva Denního stacionáře Šimon v Denním stacionáři Centra sociálních služeb Jeseník se opět nesla ve sportovním duchu. A naši uživatelé byli maličko úspěšnější.

Jesenické stacionáře mají sice rozdílné cílové skupiny, to jim ale nebrání ve společných setkáváních a dokonce v malém sportovním klání. Tentokrát vyjeli uživatelé Denního stacionáře Šimon do spřítelebného stacionáře Centra sociálních služeb v Jeseníku. Tam už bylo přichystáno malé občerstvení, aby všichni nabrali síly a trošku se rozproudiva zábava. Pak už se ale

všichni pustili do plnění úkolů: nakrmili hladového šaška (trefování míčky), hmatem rozpoznávali, co ukryvaly látkové pytlíčky, zahráli si obří Mikádo a házeli kroužky na tyč. První dvě místa patřila uživatelům ze Šimona, bronz zůstal doma. A protože byla ještě chvilka času, stihli si vyrobit ozdobu ze samoschnoucí hlíny. Děkujeme za příjemně strávené dopoledne.

Kalendárium

- **V roce 2014** se uživatelé Denního stacionáře Šimon opět zúčastnili sportovního klání Prima třída konaného v areálu Základní školy Javorník.
- **V roce 2021** uspořádali v Domově pokojného stáří sv. Františka velkou zahradní slavnost spojenou s módní přehlídkou. Květinami byl vyzdobený celý dvůr a krásně oblečené ženy se prošly po pomyslném přehlídkovém molu.

Stalo se ...

Májka na Františku padla

I když kácení májky v Domově pokojného stáří sv. Františka ohrozil vosí roj na zahradě, vše dobře dopadlo a májka byla pokácena. Odpoledne už se na části nádvoří udělal stín, tak se dalo už příjemně venku posedět a došlo i na zpívání. A vlastně i na malou oslavu narozenin, kdy se zaspívalo a popřálo hned třem klientům. Takové pohodové odpoledne jednoho slunečného dne.

Inspirativní místo pouti

Foto: Aleš Repka, Člověk a víra

Letošní Diecézní pout' Charit konaná v Branicích přinesla poutníkům opět možnost společného setkání, požehnání a povzbuzení od Otce biskupa do další práce, ale také inspiraci dílem biskupa Josefa Martina Nathana v jeho Městečku Milosrdenství.

Diecézní charitu ostravsko-opavskou tvoří osmnáct oblastních Charit, většinou z Moravskoslezského kraje, pouze naše Charita je v kraji Olomouckém. A ze všech těchto Charit se ve středu 24. května sešli poutníci – zaměstnanci, klienti, dobrovolníci, duchovní či přátelé – na letošní Diecézní pouti Charit v polských Branicích. Tam se pout' konala už před deseti lety, jak hned v úvo-

du mše svaté v bazilice Svaté Rodiny připomněl biskup Martin David. Ten sice před deseti lety na pouti nebyl, ale před devíti lety se účastnil převozu ostatků biskupa Nathana do Branic. Řekl, že se Městečko Milosrdenství v mnohém proměnilo, stejně jako my za těch deset let. Následně převyprávěl příběh o Ježíši na fotbale, který fandil mužstvu katolíků stejně jako protestantů a jen se

těšil ze hry, z čehož jiný fanoušek usoudil, že je Ježíš asi ateista. Také Charitní tým dle biskupa hraje na velkém hřišti dnešního rozděleného světa, ale není proti člověku, je tu pro člověka. „Charita fandí životu a je jedno jestli je to život katolíka nebo nekatolíka, Čecha, Poláka, Moravana, Slezana,“ řekl. Pak zmínil encykliku papeže Františka o mezilidském bratrství, kde papež František píše, že bez lásky jsou naše ctnosti jenom zdánlivé a nejsou schopny budovat společný život. Láska spojuje a buduje společný život. „Charita je láska, která slouží životu, která buduje, která spojuje. A to je poslání Charity i v té naší častokrát rozdělené společnosti,“ řekl biskup Martin a poděkoval všem Charitním zaměstnancům za jejich práci.

Následovala přednáška otce Larische o životě a díle biskupa Josefa Martina Nathana, který vybudoval Městečko Milosrdenství, kde se starali až o dva tisíce psychicky a nervově nemocných lidí a kde uplatňovali metody, které jsou moderní i v dnešní době. V Městečku Milosrdenství se pohyboval i blahoslavený Richard Henkes, který se dle biskupa Martina vymezil proti národnímu socialismu, chtěl spojovat a ne bojovat a zahynul v koncentračním táboře Dachau.

Po obřerstvení si pak návštěvníci mohli prohlédnout areál Městečka Milosrdenství a před odjezdem jim závěrečné požehnání v kostele Nanebevzetí Panny Marie udělil otec Jan Larisch.

Zahrady domovů v plném květu

Máme za sebou měsíc plný květů a čeká nás léto. Červen bude také na zahradách našich domovů o neustálé práci a zkrášlování. Klienti si už teď užívají sázení a brzy také sbírání prvních plodů, jen údržbáři mají plno práce s pravidelným sekáním.

Zahrada Domova pokojného stáří sv. Františka je dosti rozlehlá a nabízí prostor k pěstování zeleniny, nehledě na množství ovocných stromů. Do sázení se rádi zapojují klienti, kteří měli doma také zahrádku, a aspoň si tak připomenou časy minulé. To údržbář má plno práce, aby trávník příliš nepřerostl a dobře se sekal. Přesto i on

pomáhá s osazováním zahrady a mužská část klientů domova se k němu ráda přidává, minimálně dobrou radou.

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky mají sice zahrádku menší, ale i tam se klienti o ni s láskou starají a těší je, jak postupně vše kvete a voní. A co teprve až začne pravidelné opíkáni!

Stane se ...

Kdo přijede na kuželky

Domov pokojného stáří sv. Hedviky v červnu pořádá svůj tradiční kuželkový turnaj. Loni zůstala putovní kuželka v Charitním domě sv. Anežky, tak se domácí letos budou snažit získat ji zpět. Pozván bude i Domov pokojného stáří sv. Františka, a tak to bude opět jen Charitní klání, ale někdy prostě plánujete a všechno je nakonec jinak. I tak se všichni těší a jen doufají, že vyjde počasí.

Za hudbou na Anežku

Na 21. června připadá Evropský den hudby. V tento den se konají různé kulturní akce, spojené s hudbou. V Charitním domě sv. Anežky se rozhodli tento den také připomenout, avšak o něco dříve – 13. června. Se svým hudebním programem za nimi přijdou děti ze Základní umělecké školy Vídnava a také z místní Mateřské školy. Tradičně nebude chybět ani něco dobrého k zakousnutí.

KONCERT

PRO DENNÍ STACIONÁŘ ŠIMON

čtvrtek 8. června 2023
od 16:00

Vystoupí:

žáci SZUŠ – taneční, s.r.o.
pod vedením Mgr. Zuzany Fritscherové

žáci ZUŠ Javorník pod vedením Víta Hanulíka, DisArt

Jesenické žestě pod vedením Mgr. Františka Mecha

prezentace Denního stacionáře Šimon,
který slaví 25 let

Klášterní kaple Panny Marie
Jeseník

Výtěžek bude použit na dofinancování
stropního kolejnicového závěsného
systému v nové budově Denního
stacionáře Šimon

Vstupné dobrovolné

občerstvení zajištěno

„Práce mě naplňuje a baví,“ říká pečovatelka odlehčovací služby Eva Pyszková

V Charitě Jeseník je sice Eva Pyszková krátkou dobu, ale v nové Odlehčovací službě sv. Zdislavy se našla. Přistěhovala se z Prahy, takže nových začátků tady měla hned několik. O klientech mluví s nadšením, je ráda, když jsou spokojení a rodina si od péče o svého blízkého může odpočinout. V rozhovoru jsme se bavily o roku působení Odlehčovací služby sv. Zdislavy, jak taková služba vlastně funguje, co se jí na službě nejvíce líbí, ale třeba i o tom, že v Praze chodila fandit Slavii Praha.

Jaké byly vaše začátky v Charitě Jeseník, nastupovala jste přímo na Odlehčovací službu sv. Zdislavy?

Nastoupila jsem nejprve do Charitního domu sv. Anežky, tam jsem zastupovala za nemocnou kolegyni. A když se otevírala Odlehčovací služba sv. Zdislavy, tak si mě paní vedoucí vybrala, za což jsem ráda, protože ta práce mě naplňuje a baví.

Co vidíte jako největší přínos služby?

Určitě to, že si rodiny odpočinou – od péče o svého příbuzného, od toho všeho shonu.

Jak probíhá takový den na Odlehčovací službě sv. Zdislavy?

Ráno přijdu v sedm hodin, zajdu se podívat do pokojů, jestli už jsou klienti vzhůru. Když ne, nechám je ještě spát, když už jsou vzhůru, tak pomůžu s ranní hygienou, obléčením. Jdeme na snídani a pak třeba do aktivizační dílny, nebo když je hezky, tak rovnou ven. Probíhají nějaké aktivizace, ve dvanáct hodin jdeme na oběd. Kdo potřebuje dopomoc, pomůžeme s podáním jídla a pití. Pak proběhne hygiena a odpočinek. Kolem půl třetí je svačinka a pak jdeme zase třeba ven, když je pěkně.

Za chození ven jsou klienti asi rádi, že?

No jéje! Jsou klienti, kteří třeba chtějí jen pod pergolu na zahradu, ale někdo chce do města. Měli jsme klienta, který chtěl pravidelně chodit na pivo tady vedle do kavárny. A byl tu pán, který teď zase přijede, tak ten chce jezdit po Vidnavě. On to tady zná, tak já se od něj kolikrát dozvím něco nového. (smích) Snažíme se s klienty být co nejvíc venku, když teda je pěkně. Když prší, jsme buď ve společenské místnosti, nebo si na patře dáme kávu, povídáme si.

Než se k vám klient dostane, jede na sociální šetření sociální pracovníce a vy pak o něm dostanete informace, připravujete se na péči...

Ke každému klientovi dostaneme od sociální pracovníce plán péče, který si musíme přečíst a získáme tak o něm všechny informace, které potřebujeme vědět. Pak vlastně podle toho se mu dělá ta péče. Nabízí se mu aktivity, a když klient nechce, tak nechce. Klientům chodíme i na nákupy, nebo jim děláme doprovod na nákup.

Velký rozdíl mezi běžným domovem a odlehčovací službou je třeba evidence poskytnuté služby...

Ano, my říkáme, že pípáme jednotlivé úkony. Vlastně ten čas, který u klienta strávíme, kdy se mu věnujeme, pomáháme mu.

Bylo těžké si zvyknout takhle něco evidovat?

Ze začátku to bylo docela náročné. (smích) Než jsme se do toho dostaly, tak jsme kolikrát zapoměly něco pípnout a musela jsem na to opravdu hodně myslet. Každý úkon má svůj kód a ten se musí naučovat, my máme takové čtečky, přes které ty úkony pípáme. Teď už je to v pohodě.

Máte asi klienty s různou mírou potřebné pomoci, u někoho je péče míň náročná, někde zase víc...

Nejnáročnější na péči byl asi ten první klient. Ale všechno jsme to v pohodě zvládli. Když potřebuju, poprosím kolegyni o pomoc.

Jak to rodiny berou, volají třeba, jak se jejich příbuznému daří?

Někdo má mobil u sebe, tak si s rodinou volá sám, jsou v kontaktu. Ale hned u prvního klienta rodina volala a ptala se, jak se mu daří, chtěli mluvit přímo se mnou. Většina má ale mobil.

A stává se vám, že má třeba klient z domu nastavený jiný režim, dodržíte ho?

Ono se to moc nestává. Oni se tak nějak většinou přizpůsobí tomu nastavenému režimu, co máme, ale když chce třeba někdo jíst později, vstává později, tak to není problém, to se mu přizpůsobíme.

Co se vám jako pečovatelce na odlehčovací službě líbí?

Mně se líbí, že se ti klienti mění, že je to pořád jiné. A každý klient je originál, potřebuje něco jiného. Někdo je hodně upovídaný, někdo zase moc nemluví. Ale jsem ráda, když se klienti vrací. Znamená to, že se jim u nás líbilo a že jsou pořád doma, že nemuseli nikam do domova. Rodiny si odpočinou, vyřídí si spoustu svých záležitostí a klient je spokojený, což je pro mě nejdůležitější.

Jak byste zhodnotila ten rok, co poskytnete tuto službu?

Velice kladně. (smích) Je určitě moc dobře, že ta služba tady je, že se o nás ví a že je o ni mají zájem. Že se třeba přijdou podívat, dají si žádost, zarezervují si termín, pak nám nastoupí a my se o ně hezky staráme.

Co byste službě popřála do dalších let?

Určitě hodně klientů. A aby pořád byli.

Tradiční otázka – jak odpočíváte, čistíte si hlavu?

Já večer přijdu z práce, osprchuju se a jdu si lehnout. (smích) Ne, vážně, jsem hodně unavená. Jinak chodím na procházky se psem. Nebo si jen lehnu k televizi a nic nedělám. Ale domek a rodina zaberou hodně času. Teď jsem se dívala na hokej. Jo a s tatínkem jsem od malička chodila na fotbal. Fandím Slavii Praha. Teď už se na fotbal nedostanu, ale v televizi se na něj dívám.

Děkuji za rozhovor.

Eva Pyszková – medailon

Narodila se v Praze, kde studovala na TRIVIS – Střední škole veřejnoprávní Praha, s.r.o. Ve Vidnavě žije dva roky. Je vdaná, má dvě děti a fenku labradora. Má ráda procházky s psem, ráda jezdí na kole, chodí na houby, vaří, rodina, pejsek. S tatínkem od malička chodila na fotbal, fandí Slavii Praha.

ROK 2023 S CHARITOU JESENÍK

Koledujeme pro Šimona

Tradiční Tříkrálová sbírka proběhla **od 1. do 15. ledna 2023**. Výtěžek sbírky bude využit na dofinancování výstavby nové budovy Denního stacionáře Šimon. Děkujeme za vaše otevřená srdce.

Vystavujeme povedená díla

Vernisáž děl 16. ročníku tříkrálové výtvarné a fotografické soutěže **proběhla v pondělí 13. února 2023** v Divadle Petra Bezruče v Jeseníku. Samotnou výstavu mohli návštěvníci zhlédnout do konce února.

Přednášíme o Domácí hospicové péči

O poskytování **Domácí hospicové péče** přednášela **16. března od 17 hodin v Hudebním sále Centra společných aktivit** zdravotní sestra Soňa Richterová. V listopadu pak proběhne přednáška v Javorníku.

Oslavujeme 10 let Charitního domu sv. Anežky

Oslava krásného výročí této služby a především **přednáška „Otevřeně o demenci“** proběhla **20. dubna 2023 v Kavárně u Verči ve Vidnavě**. Další přednáška pak bude **na podzim v Javorníku**.

Podporujeme setkávání

Už **4. setkání klientů Charitní pečovatelské služby** se uskutečnilo **23. května** ve školící místnosti budovy Soudu v Javorníku. A opět bylo povedené, protože klienti se už těší na to příští.

Hrajeme kuželky

Domov pokojného stáří sv. Hedviky uspořádá v červnu svůj tradiční **Kuželkový turnaj**, na který pozve zástupce z okolních domovů. Kdo si letos odveze zlatou kuželku?

Koncert pro stacionář

Benefiční koncert pro Denní stacionář Šimon uspořádají podporovatelé této služby a proběhne **v Kapli ve čtvrtek 8. června 2023**. Přijďte podpořit dobrou věc a ještě si odnést malý kulturní zážitek.

Putujeme do Jeseníku

6. Charitní pouť proběhne v září a tentokrát v Jeseníku. Těšíme se na setkání s vámi!

Otvíráme se veřejnosti

Domov pokojného stáří sv. Františka oslaví v říjnu svátek svého patrona a zve vás na **Den otevřených dveří**. Pokud bude počasí přát, bude to spojeno s malou zahradní slavností.

Přestřiháváme pásku

V prosinci slavnostně přestřihneme pásku nové budovy Denního stacionáře Šimon a na toto slavnostní otevření vás srdečně zveme! Vždyť i vy jste se zasloužili, že nová budova stojí.

Rok odlehčování za námi

Odlehčovací služba sv. Zdislavy si připomněla rok svého působení a zároveň oslavila svátek své patronky. I když oslava byla nakonec jen komorního rázu, slavit se prostě má, stejně jako připomínat odkaz patronky služby.

Odlehčovací služba sv. Zdislavy zahájila provoz služby oficiálně od dubna 2022, prvního klienta ale přijala až ke konci dubna. V květnu se tedy zaměstnanci ohlédnout za rokem působení této služby a trochu rekapitulovat. A protože na konci května slaví svátek jejich patronka sv. Zdislava, spojili oslavu jejího svátku s oslavou roku působení této služby na Jesenícku.

Oslava začala tradičně mší svatou, kterou celebroidal Otec Miroslav Kadlec. Připo-

mněl rok působení služby s tím, že nevíme, jak se služba bude dál rozvíjet, kde bude třeba za deset let. „Je ale dobré poděkovat za všechny momenty, kdy se ulehčuje, odlehčuje, ulevuje v té pozemské rovině, ale i v té duchovní,“ řekl ve své promluvě. Zmínil odkaz sv. Zdislavy, která využila čas i peníze pro potřebné, kterými my často v dnešní době plýtváme. Popřál všem, abychom se naučili být více vděční za to, co máme. Abychom si stále jen nestěžovali,

Zpětné vazby

Za rok poskytování služby nasbírala Odlehčovací služba sv. Zdislavy několik zpětných vazeb od rodin klientů. Rádi bychom se s vámi podělili o všechny, ale nevešly by se nám sem, tak přinášíme jen některé:

„V první řadě musíme velice poděkovat pracovním zařazením za ochotu a profesionalitu. Velice kladně hodnotíme obětavý, vstřícný a odborný přístup k naší mamince. Pobyt, ačkoliv nebyl nijak dlouhý, výrazně kladně se podepsal na mamincině zdraví. Zlepšila se jí chůze a začala odpovídat několika slovy, což dříve bylo nemyslitelné. Velice se nám líbilo, že se maminka zapojila do různých aktivit zařízení. Ještě jednou vám za všechno moc děkujeme.“

„Když jsem se dozvěděla, že byla služba zřízena, byla jsem nadšená, je to výborný počin, malý zázrak. V loňském roce jsme toho využili hned dvakrát. Poprvé v červnu, kdy jako hlavní pořadatelé pořádáme turistický pochod a běh Rychlebská 7, 20, 30, 40, 50 a s jeho přípravou (procházení tras), značením, samotným průběhem a úklidem je dosti práce, a díky této službě

jsem na to měli týden čistého času. Podruhé jsme ho využili k čerpání naší dovolené. Z počátku jsem měla obavy, zda pro tuto službu bude maminka vhodná, protože se jí musí se vším pomáhat, hygiena, oblékání i chůze za pomoci chodítka a podpory pečovatele. Byla jsem velmi překvapená, že tuto službu mohou využít i mnohem postiženější osoby.

Maminka si na službu nestěžovala, oblíbila si pečovatelky a ráda na ně vzpomíná. Jediné, co mohu vytknout, jsou stísněné prostory a nevybavenost pohodlným křeslem a kvalitní televizí. Osoby, které téměř celý den prosedí, potřebují pohodlné sezení a trochu prostoru, kde si mohou odložit knížku, mobil, pití. To ovšem záleží na financích a prostory se nafouknout nedají. Já mohu za sebe jen poděkovat za vše, co děláte, a věřit, že i ta vybavenost se podaří vyřešit.“

„Tchýně se u Vás moc líbilo a byla velmi spokojená. Z mého pohledu je to moc pěkná věc, co děláte, že pomáháte rodinám, které potřebují pomoc. Jste skvělí!! Ještě jednou vám moc děkují!!!“

ale opravdu pocítili vděčnost za vodu a „chléb náš vezdejší, za který se každý den modlíme, protože to není samozřejmé“. Nakonec požehnal celé službě, klientům i zaměstnancům i celému Domovu pokojného stáří sv. Hedviky, kde Odlehčovací služba sv. Zdislavy sídlí.

Po mši se pak skupinka pozvaných hostů sešla k malému pohoštění a společnému povídání. To se sice stočilo k mnoha tématům, které služby řeší, ale došlo i k malému zhodnocení služby: za rok působení služby využilo službu celkem 23 klientů, z toho 8 mužů a 15 žen. Někteří službu využili opakovaně a je zajímavé, že častěji se vraceli muži. Průměrná obloženost za rok poskytování služby je 66 %, což je dost, když si vezmete, že rozjezd byl pomalý a ne všechny měsíce jsou úplně vyčerpány (třeba ty zimní).

Ale pracuje se i na vybavení služby. Zakoupil se zvedák pro imobilní uživatele, který přináší komfort nejen pro klienty při přesunu, ale také ulehčuje práci pečovatelek, šetří jim síly a chrání zdraví. Již jsou objednány a čeká se na dodání dvou postelí s laterálním náklonem, uživatelům do pokojů se již vyrábí kardiacká, polohovatelná, pohodlná a pojízdná křesla. Během několika měsíců vymění také starší nábytek za nový. Přejeme Odlehčovací službě sv. Zdislavy, aby měla stále hodně klientů, spokojené zaměstnance a abychom ji časem mohli pro velký zájem rozšířit.

„S Vaší službou jsme spokojeni, splnila naše požadavky. O tatínka bylo postaráno, maminka získala čas na rekonvalescenci a načerpali jsme trochu sil. Myslím, že máte moc milý personál a děvčata to s těmito lidmi umí. Táta se sice na mne nějaký čas zlobil, ale i tak bych ráda Vaši službu znovu využila. Je škoda, že těchto zařízení v okolí není více. Děláte velmi prospěšnou činnost.“

„Co se týká maminky: Byla spokojena, hodně se jí líbili lidé, srdeční a líbilo se jí, že se k ní chovali přátelsky, se zájmem, že ji objímali a společně se smáli. Občas si sama vzpomene na pobyt a ptá se mě „jestli by měla jet znovu“ a usmívá se. Určitě vás přijedeme navštívit. Osm dní mamince stačilo. Noci si nepamatuje a vím, že to bylo náročnější.“

Co se týká mě, odpočinek..... také splnilo. Mohla jsem odjet do zahraničí a úplně pustit péči o maminku. A když už jsem byla pryč, tak sestra s manželem perfektně zvládli následujících dvanáct dní. Takže pro celou rodinu to bylo prospěšné. Já jsem načerpala síly a vyčistila hlavu.“

Duchovní zamyšlení

Prosba za milost moudrého uspořádání života

Přátelé zkusme v tomto čase jít do sebe a se sv. Tomášem Akvinským v pokoře říct: „Milosrdný Bože, dej, abych si z celého srdce žádal to, co je milé tobě, abych rozumně hledal, opravdově znal a dokonale plnil vše k chvále a slávě tvého jména. Ved' mě, Bože můj, v mém povolání. Uděl mi milost, abych znal a také vykonával to, co po mně žádáš. Dej mi dokončit všechno tak, jak je to potřebné a užitečné pro mou duši. Pane, Bože můj, dej, abych se přiměřeně choval v radostech i trápeních. Abych při úspěších nezpyšněl, při potížích neupadl do malomyslnosti. Dej, aby mě nic netěšilo, jen to, co by mě mohlo těsněji spojit s tebou, a nic mě nezarmoutilo, jen to, co by mě mohlo od tebe odloučit. Dej, abych netoužil nikomu se zalíbit a nebál se nikomu znelíbit, jen tobě. Pane, ať si nezakládám na pomíjivosti, nýbrž ať toužím po tom, co je věčné. Ať mi je nudná každá radost, která by byla bez tebe, a ať si nežádám nic, co je mimo tebe. Pane, ať mi je slastí moje práce, která je pro tebe, a ať mi je k tíži každá zahálka, která je bez tebe. Bože můj, uděl mi, abych denně pozvedal své srdce k tobě, a toužíc po polepšení, lítoval svých přestupků. Pane, Bože můj, učíš mě poslušným bez reptání, chudým bez malomyslnosti, čistým bez poskvrny, trpělivým bez reptání, pokorným bez pokrytectví, veselým bez lehkomyšlnosti, vážným bez mrzutosti, pracovitým bez povrchnosti, bohabojným bez zoufalosti. Dej, abych bližního napomínal s láskou a bez vypínavosti a byl mu nápomocen slovem a příkladem bez přetvářky. Pane Bože, dej mi srdce bedlivé, aby mě od tebe neodvrátily zvědavé myšlenky. Dej mi srdce šlechetné, aby mě nestrhly nízké city. Dej mi srdce pravdivé, aby mě nesvedly nepravé úmysly. Dej mi srdce zbožné, aby mě nezachvátila žádná hříšná náklonnost. Osviť, Pane, můj rozum, abych tě znal. Dej mi horlivost, abych tě hledal. Dej mi moudrost, abych tě našel. Dej mi život, který by se ti líbil. Dej mi vytrvalost, abych tě s nadějí očekával. Dej mi důvěru v tebe, abych se tě vždy držel. Dej, abych tresty za hříchy trpělivě snášel, tvé dobrodiní a milosti věrně používal, a tak jednou vešel do věčné radosti.“

Přejí Vám po celý čas – milost dobrého života.

P. Mgr. Jozef Florek
farnost Bílá Voda, Bílý Potok, Skorošice, Vlčice

Poděkování

Za Postní almužnu

Děkujeme všem farníkům, kteří se letos zapojili do Postní almužny a vybrali tak částku **5 869 Kč**. Výtěžek bude stejně jako předchozí ročníky věnován potřebným. Z loňské sbírky jsme z těchto peněz pomohli uhradit mladé slečně školné výtvarného oboru a jednomu mladému muži pak školné hry na trubku při Základní umělecké škole. Dále jsme umožnili čtyřem dětem účastnit se lyžařského kurzu a dětem z jedné rodiny, kde se rodiče dostali do finančních potíží a nebylo možné získat peníze z jiných zdrojů, jsme zaplatili obědy. Velmi proto děkujeme za to, že pomáháte těm, kteří tuto pomoc aktuálně potřebují.

Farnost	Výtežek
Jeseník	3 536 Kč
Skorošice	1 086 Kč
Vlčice	1 247 Kč
Celkem	5 869 Kč

Poděkování

Jedno milé překvapení

Příjemného překvapení se dočkala pracovnice Charitní pečovatelské služby, paní Ana Maria Filo, když se na požádání dcery bývalé klientky za ní zastavila. Čekala jí krásná květina jako poděkování za to, že se o její maminku poslední měsíce starala s tím, že o ní maminka vždycky mluvila, že jí měla moc ráda, že je velmi hodná. Pro paní Filo, která je ve službě teprve krátce, to bylo velké, ale velmi milé překvapení.

Kolegové napořád

Nádherný zážitek dopřály dvě pracovnice Domova pokojného stáří sv. Františka jednomu klientovi, dlouholetému hasiči, když mu domluvily setkání s bývalými kolegy. Jak k tomu pak jedna z nich napsala: „Vzaly jsme ho tam, kde mu bylo dobře, kde pracoval, kde to miloval, pro co žil tolik let, pomáhal druhým. Přišli za ním, byli s ním, prožili to, užili se, viděli se. Teď jsme tu my, abychom mu vše oplatili.“ Děkujeme!

Krátce

Nečekané blahopřání

Domov pokojného stáří sv. Hedviky navštívily koncem května děti ze školní družiny z Vidnavy. Přišly klientům zarecitovat a zazpívat a dokonce jim i zatančily s třásněmi. Klienty pak ještě obdarovaly ušitými kytičkami, což všechny velmi dojalo. Krásným a dojemným překvapením na závěr bylo, když jedné klientce zazpívaly k narozeninám „Hodně štěstí, zdraví...“ a předaly jí kytičku.

